

A nemek pusztító elmosása

„...férfinak és nőnek teremtette...”

A „gender mainstreaming” új jelszavá és lopakodó társadalmi veszéllyé vált.

A „gender” a latin „genus”-ból ered, s az angolban a „társadalmi nem”-et (a nemi szerepet) jelenti. A fogalmat egyre inkább „nemiség” értelemben használják, hogy a szexualitás szélesebb vonatkozásait fedjék le vele.

A „mainstreaming” szó szerint lefordítva azt jelenti: „főáramlat”. Ezen azt értik, és használatát az mozgatja, hogy „uralomra juttassák” a mögötte álló ideológiát: hasza át és változtassa meg a társadalmi élet minden területét, jóllehet az efféle törekvések jelenleg még messzemenően rejtve vannak a széles népszerűség előtt, és tudatosan rejtve is tartják őket.

A „gender mainstreaming” fogalmát az ENSZ 1995-ös, pekingi „Nők világkonferenciáján” alkalmazták hivatalosan (a konferenciát nagymértékben a nyugati ipari államokból érkezett nők uralták), és amellett, hogy több szexuális élvezetet, a teljes idejű anyaság megszüntetését, az óvszerekhez és az abortuszhoz való szabad hozzáférést, a homoszexuális viselkedés támogatását, a gyermekkori szexuális kísérletezés szabadságát meg a szülők jogfosztását követelték, azt is megfogalmazták, hogy „*a nevelésnek kell kiszolgáltatni azokat a vallásokat, amelyek nem vesznek részt ebben a programban*”.

E mozgalom mögött először is a feminizmus áll, amely – a kétségtelenül szükséges női emancipációt és egyenjogúsítást növelve – nem csupán azonos jogokat, hanem azonos szerepet is követelt a nők számára. Erre építve alakult ki a radikális feminizmus – egyfajta marxista/posztfeminista keverék –, amely leegyszerűsítően szólva például azt mondja: „*A nőknek férfivá kell lenni ahhoz, hogy ember legyen.*”

Azáltal, hogy ezek az irányzatok újabb erőteljes politikai támogatásban részesültek, a „gender mainstreaming” az utóbbi években tovább erősödve meggyökeresedett, és példátlan „Top-Down-stratégiával”¹ ráhúzták a társadalomra.

A cél annak a látszólagos megkötözöttségnek a megszüntetése,

amely állítólag a „csak férfi” és „csak nő” biológiai/nemi önzonosság-rögzítésből következik, s e cél arra az állításra támaszkodik, hogy nincs velünk született biológiai különbség, a külső nemi jegyek jelentéktelenek, és kizárólag az a döntő, hogy milyen nemi szerepre nevel minket a társadalom. Más szavakkal: Az állandó nyelvi ismétléssel kikényszerítették és kikényszerítik, hogy elhiggyük: fiúk vagy lányok, férfiak vagy nők vagyunk.

Vagyis az a filozófia, amely a férfi és női nemi önzonosság elleni támadás mögött áll, nem tekint a teremtés által adottnak a férfi és nő közötti valóságos különbségeket, hanem olyan történelmi/kulturális konstrukcióként határozza meg az embert, amelyet tetszés szerint lehet megkonstruálni és dekonstruálni². Azt akarják, hogy ez a dekonstrukció jelentős mértéket érjen el, és erőteljesen beavatkozzék társadalomunkba.

A kultúra és a szülői ház által nyújtott nevelés kétségtelenül meghatározza az embert, a kérdés csak az, hogy a genetikai normák és a velünk született rendszerfeltételek milyen mértékben játszanak kulcs-szerepet.

A „gender mainstreaming” egyelőre messzemenően „a nők és a férfiak egyenjogúsításának” zászlaja alatt hajózik, ezért csak nehezen lehet fölismerni a dekonstrukciónak és az önzonosság lerombolásának a tulajdonképpeni szándékát. Így hát eleinte sokan a nők számára pozitívan értékelték ezeket a tendenciákat, ami bizonyos határok között talán haladásként értékelhető – bizonyos kultúrák és területek vonatkozásában.

A „gender mainstreaming” esetében mégis egy eddig sosem létezett *átnevelési programról* van szó, amely hosszú távon teljesen meg akarja szüntetni a férfi/nő-mátrix³ tudatosságát. Itt nem egyenjogúsításról, egyenlő esélyekről, egyenlő méltóságról van szó, hanem azonos-sá tételről. Aki azonban azonos-sá akarja tenni azt, ami nyilvánvalóan és mindenki számára megtapasztalhatóan különböző, az elnyomja a különbségeket.

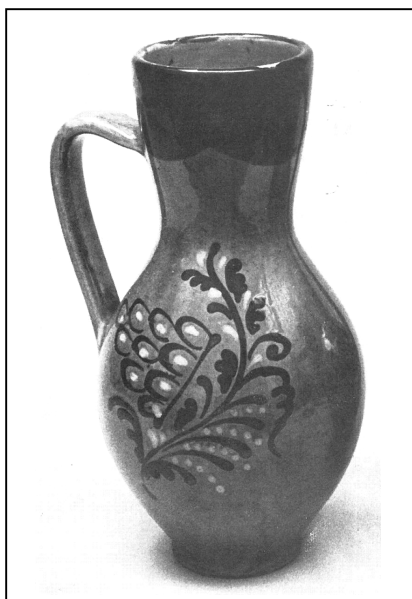
Ha azt tesszük feladatunkká, hogy felülvizsgáljuk, vajon természettudományos/orvosi nézőpontból elképzelhető-e ilyen erőteljes dekonstrukciós változtatások, akkor igenis ismert különbségeket találunk a nemek között, s nem csupán szélsőséges formában a hormonális és a szaporodási képességekhez kötött folyamatok területén, hanem a férfi és a női agy morfológiai⁴ és működési szemrevételezésekor is. A férfi és a női agy között ténylegesen döntő és áthidalhatatlan különbségek vannak, úgyhogy kiélezetten azt lehetne mondani: Az agy a legnagyobb nemi szerv.

Az alapos vizsgálat során kiderül, hogy nem a felszínes, látható különbségek játsszák a főszerepet, hanem a legfontosabb, legmeghatározóbb és leggazdagítóbb különbségek a „fiziológiai folyamatok”⁵, a „központi idegrendszeri információfeldolgozás”⁶ és a „genuin, azaz velünk született gondolkodási és értékelési elvek” területén találhatók, és ezeket a különbségeket éppen hogy nem lehet a gyermekkor különféle társadalmi tapasztalataival megmagyarázni, s ennek következtében nem is dekonstruálhatók a „gender mainstreaming” értelmében véve.

Így például a közép- és a nagyagy legalább hét (7) területén lehet kimutatni különbségeket a méret, a sejtszám, a szimmetria, az „adatátvitel” és az összekapcsolódások vonatkozásában, s ezek jelentős és jellegzetes magatartási különbségeket határoznak meg mindkét nem esetében. Másik példa: A nőknek több szürke agysejtjük van, és kevesebb összekötő agyi idegszáluk. Ezért a nők jobban képesek bizonyos dolgokra, a férfiak pedig más dolgokra, és meg kell tanulnunk segítenünk egymásnak.

Az egyoldalúan elméletieskedő „gender mainstreaming”-ideológia abba az alapvető tévedésbe esik, hogy a női és a férfi agyban meglévő, döntő emberi adottságként létező neurofiziológiai⁷ különbségeket figyelmen kívül hagyja, és helytelenül azt állítja, hogy ezeket a rögzített adottságokat át lehet alakítani, illetve dekonstruálni lehet.

Az agy kutatásból vett példák azt mutatják, hogy a nemek dekonstrukciója nem maradhat következmények nélkül, hiszen ez a beavatkozás „a természet” ellen dolgozik. Ténylegesen vannak példák arra, hogy negatív következményei vannak annak, ha az emberi szervezet teremtésményi adottságai ellen cselekszünk. Már a normális – az ember középgyágában lévő, „fény-szinkronizált ütemadó”⁸ (*Nucleus suprachiasmaticus*) által nagyon pontosan meghatározott – nappal/éjszaka-ritmus (*circadian*-ritmus) figyelmen kívül hagyása is egészségi károsodáshoz vezet hosszú távon. Ezért a több műszakban dolgozók gyakrabban betegszenek meg, mint a normális munkarendben dolgozó emberek. Újabban embereknél is föltárták – ahogyan korábban bizonyos állatoknál – az ún. hétnapos ritmust (*circaseptan*-ritmus). Ez például abban mutatkozik meg, hogy a természetesen ingadozó „plazmacortisol-tükör”⁹ minden hetedik napon különösen jellegzetes, viszonylagos minimumot mutat.

Mivel a *cortisol* minden sejtbe könnyen behatoló, komplex hatású stresszhormon, ezért annak érdekében, hogy hosszú távon elkerüljük a *cortisol*tükör minimalizálódását a vérben, tanácsos hétnaponta pihenőfázist beiktatni, és így elkerülni a hosszú távon negatív egészségügyi hatásokat. Amint ismeretes, ez az útmutatás több mint 4000 éves, és elolvasható például a Kivonulás könyve 23,12-ben.

Mindazonáltal paradox módon az várható, hogy a gender-ideológia legfőbb szenvedő alanyai a nők lesznek – mert ha a tulajdonképpeni nőies előnyöket és fölányakat kimagyarazzák vagy egyenesen negatívan értékelik, akkor lerombolják a nők belső önazonosságát, és már csak külsőségek maradnak, amelyek aztán kultikusan a középpontba tolnak (diéták, szépségoperációk, *castingshow*-k¹⁰ stb.). Az a rábeszélési ideológia, amely szerint az egyenjogúsodás csak a nemi szerepek különbségeinek megszüntetésével lehetséges, a megélt más motivációs¹¹ alapokkal együtt *belső konfliktusokhoz, és ezáltal komoly pszichikai problémákhoz vezethet*. A férfi és a nő teremtésményisége ellen dolgozó „gender mainstreaming”-ideológia és annak az a törekvése, hogy megakadályozza a saját önazonosság kialakulását (amire a „valódi apák és anyák” nélküli, individualista társadalomnak szüksége lenne), egyértelműen veszélyt jelent az egyéni szervezet, és mindenekelőtt a család számára. Az ily módon dekonstruált társadalom nem tud ellenállni az erős identitású és nagy összetartású csoportosulásoknak, és tönkremegy.

Ha a nők és a férfiak önazonosságát elmossák, illetve szétverik, akkor hiányozni fog az önzetlenség minimuma, és így a nők már nem lesznek képesek arra, hogy anyák, a férfiak pedig arra, hogy apák legye-

nek. Az állam egyre több bölcsőde létrehozásával törekszik arra, hogy átvegye a gyerekágyak fölötti felügyelést.

Az önmagát autonóm módon értelmű ember a genderizmusra törekedve még jobban „egyenjogúvá akar válni” Istennel szemben: fellázad a teremtés rendje ellen, amelyben ott van a férfi és a nő, a házasság és a család – holott a teremtés rendje alapján véve jó. A nő és a férfi teremtésményisége adott előnyeinek gondos elemzésével felismerhető, hogy a férfi és a női agy különbségei – a konfliktushelyzetek ellenére – a két nem optimális egymást kiegészítőit tartalmazza; az azonosságok legfeljebb csak összeadódhatnak, a különbözőségekkel viszont lényegesen többet lehet elérni, ha összefognak.

A tarthatatlan és pusztító „gender mainstreaming”-ideológia végül is nem fog érvényre jutni, ha az értelmes ember kész arra, hogy a nő és a férfi egymást csodálatosan kiegészítő voltát felismerje, elismerje és a teremtés ajándékaként értékelje.

A tudományos tényeknek bátorságot kellene ébreszteniük bennünk egyrészt a női lét és a férfi lét becsületes és határozott igénylésére, másrészt arra, hogy hálával a kölcsönös kiegészítésért, megerősítésért és optimalizálásért, valamint Isten segítségével olyan életteret teremtünk meg, amelyben gyermekeink és unokáink zavartalanul képesek mozogni és fejlődni.

Manfred Spreng

Forrás: Betendes Gottes Volk, 2018/3

A szerző az agy kutatás professzor emeritusa az Erlangeni Egyetemen.

¹ „Top-Down-stratégia” = „valamit fölülről lefelé áterőltetni”. Amit egy csúciszerv kitalál, azt a tömegkommunikációs eszközökkel „a nép közé” viszik.

² dekonstruálni = széttagolni, leépíteni

³ mátrix = intézkedés, elrendelés, ill. szervezeti forma

⁴ morfológiai = alaktani (anatómiai)

⁵ fiziológia = az egészséges élőlényben lejátszódó folyamatok tana

⁶ központi idegrendszeri információfeldolgozás = információk feldolgozása az agyban (a központi idegrendszerben)

⁷ neurofiziológia = a fiziológia részterülete, amely az agy és az idegrendszer tevékenységével foglalkozik

⁸ fény-szinkronizált ütemadó = a látóideghez közel található agyrész, amely a szervezet nappal/éjszaka-ritmusát vezérli

⁹ plazmacortisol-tükör = a cortisol nevű stresszhormon koncentrációja a vérben

¹⁰ castingshow = válogatás, szórakoztató tehetségkutató műsor

¹¹ motiváció = az emberre jellemző és őt befolyásoló indítékok összessége, amelyeket nem lehet közvetlenül levezetni külső ingerekből